

Arrest

nr. 223 857 van 10 juli 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaten D. ANDRIEN en J. BRAUN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 1 juli 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 juni 2019.

Gelet op artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juli 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. BRAUN en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de etnie Igbo te behoren en Christen te zijn. U stelde geboren te zijn op (...) te Lagos (buurt Ebute - Metta / Yaba Local Government). Toen u nog een baby was, verhuisde u met uw beide ouders naar de 'Military Baracks' te Lagos (gelegen in de buurt Ojo), uw vader was immers toen bij het leger. U beëindigde aldaar uw secundaire educatie, vervolgens trok u op twintigjarige leeftijd samen met uw ouders naar 'Iba housing Estate', eveneens in Lagos gelegen. Toen u 24-25 jaar oud was, ging u - wederom in het gezelschap van uw beide ouders - naar 'Satellite town' in Lagos. U ging te Lagos eveneens naar de Universiteit alwaar u in 2004 als Ingenieur afstudeerde, meer bepaald in 'Bachelor of Science'. In 2005 deed u uw 'National Youth Service' te Nigeria, in 2006 trachtte u vervolgens werk te zoeken doch dit bleek geen gemakkelijke opdracht.

U besloot vervolgens een Master in het buitenland te volgen, waarop u een Nigeriaans paspoort op uw naam en een studentenvisum voor Hongarije aanvraag en u in 2006 naar Hongarije trok. U volgde vervolgens les aan de 'Budapest University of Economics' en u was te Hongarije als student in het bezit van een tijdelijke verblijfsvergunning. Gezien u evenwel halverwege het semester toekwam en u het gewenste programma niet kon volgen en tevens omwille van financiële moeilijkheden, trok u tijdens de zomer van 2007 met een toeristenvisum voor Oostenrijk naar Spanje (Valencia). Gezien u er in Spanje niet in slaagde om aan een verblijfsvergunning te geraken, besloot u uw Europese reis verder te zetten en in september 2012 naar België te komen.

Op 25 april 2019 werd u door de Federale Politie gecontroleerd tijdens uw tewerkstelling als interim werknemer bij de firma 'Euro Pool Systems', alwaar u gebruikt maakte van een valse Spaanse verblijfstitel. Op 26 april 2019 werd u in het bezit gesteld van een 'Inreisverbod' (bijlage 13 Sexies) en van een 'Bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering' (bijlage 13 Septies). U diende op 30 april 2019 te België uw eerste asielaanvraag in.

Uw moeder O.E. (...) is afkomstig van het dorp Isunkwere, Orlu Local Government Area (LGA), Imo State. Uw vader O.K. (...) is geboren te dorpje Eziala, Local Government Ezinihitte, Imo State. Toen uw moeder 15-16 jaar oud was, werd ze er in haar dorp Isunkwere van beschuldigd haar eigen vader te hebben vermoord, dit gezien zijzelf zijn laatste maaltijd had geserveerd net voor zijn overlijden. Volgens de cultuur van het dorp Isunkwere wordt een moordenaar gelabeld en als een 'outcast' bestempeld. Uw moeder werd dan ook ten gevolge van voornoemde beschuldiging verdreven uit haar dorp Isunkwere. Ze trok vervolgens naar Kaduna State, alwaar ze uw vader ontmoette en met wie ze haar geheim deelde. Later verhuisden uw beide ouders naar Lagos, alwaar u bent geboren en grootgebracht. In 2006 werd uw vader verkozen om Koning te worden van zijn eigen LGA Ezinihitte en vestigde hij zich in zijn herkomst dorp Eziala (Imo State), samen met uw moeder die als zijnde zijn vrouw eveneens tot Koningin werd gekroond. Uw hele gezin ging in februari 2006 te Eziala het aantreden van uw beide ouders vieren, waarna u in maart terug naar Lagos keerde. In 2008 ontdekten de ouderen van het dorp Eziala plotseling het geheim van uw moeder - meer bepaald dat zij was bestempeld als een 'outcast' in haar eigen dorp Isunkwere gezien zij werd beschuldigd van het doden van haar eigen vader – waardoor zij geen Koningin van Ezinihitte meer mocht zijn. De ouderen eisten dan ook dat uw moeder zou worden verdreven uit deze regio, uw vader wou evenwel zijn echtgenote niet opgeven enkel en alleen omwille van deze traditie. Toen de ouderen zagen dat ze uw vader zijn mening niet konden veranderen, vielen ze uw moeder aan met een spirituele ziekte, waaraan ze uiteindelijk op 25 december 2009 overleed. Hierna eisten de dorpelingen dat uw vader een nieuwe vrouw zou huwen, wat hij in 2011 dan ook deed. In 2017 scheidde uw vader echter van zijn tweede echtgenote, hij was een volgend huwelijk aan het aangaan toen hij op 11 februari 2019 plots onder bevreemdende omstandigheden overleed. U hoorde in dit kader vertellen dat hij door iemand geduwd werd, waarop hij viel en zijn hoofd tegen de grond stootte. U gist dat uw vader werd gedood door één van zijn broers – dewelke eveneens tot Koning wenste verkozen te worden – of door één van zijn politieke rivalen.

Gezien uw moeder als een 'outcast' werd bestempeld, zouden ook haar kinderen als dusdanig worden beschouwd. U zou dan ook geen recht hebben om u naar uw vader zijn dorp (cfr. Eziala, Local Government Ezinihitte, Imo State) te begeven, noch om naar het dorp van uw moeder (cfr. Isunkwere, Orlu LGA, Imo State) te trekken.

De enige plaats waar u naar zou kunnen terugkeren te Nigeria, zou Lagos betreffen, meer bepaald de stad die u kent en alwaar u bent opgegroeid. Evenwel werd in 2015 - toen Muhammadu Buhari de President van Nigeria werd - de politieke situatie in het land niet voordelig voor mensen van uw etnie, zijnde de Igbo's. In die periode werd immers de Biafra beweging opgericht, dit betreffen personen van uw etnie die om hun onafhankelijkheid vragen. Immers het oostelijke deel van Nigeria – alwaar de Igbo etnie overheerst – werd gemarginaliseerd door de overheid, de leider van de Biafra beweging (Nnamdi Kanu) gebruikte hierop alle middelen om mensen van de etnie Igbo te overtuigen om te vechten voor de onafhankelijkheid. De President van het land heeft hierop met alle mogelijke middelen getracht om het gevecht ten einde te brengen. Hij stuurde in dit kader dan ook militairen, politiemannen en allerhande veiligheidsdiensten richting de betrokken Staten. Veel personen werden tijdens deze onafhankelijkheidsstrijd gearresteerd, gekidnapt en gedood. Door deze continue politieke strijd voor onafhankelijkheid zouden mensen van uw etnie Igbo in geen enkel deel van het land kunnen wonen. Igbo's zouden zich ook niet verbergen, jullie zouden immers een uiterlijk kenmerk hebben waardoor jullie zouden worden herkend. Lagos zou dan ook geen veilige plaats betreffen gezien de actieve Biafra beweging. In Lagos zou de dominante clan de Yoruba betreffen, dewelke de President zouden steunen en zich tegen de Igbo's zouden hebben gekant. Al uw familieleden zouden dan ook uit Lagos zijn weggetrokken. Uw jongere broer I. (...) werd bijvoorbeeld in Lagos slachtoffer van een aanval en is toen serieus gewond geraakt, ook zijn shop werd dan vernield. Hij heeft evenwel het geluk gekend om te kunnen ontsnappen en naar Rwanda te reizen, na één jaar trok hij vervolgens naar Oeganda.

Uw zus D. (...) is verder momenteel in Ghana woonachtig, uw zus A. (...) was bij jullie laatste contact een drietal jaren geleden in Lagos, u heeft geen verdere informatie over haar. Uw broer K. (...) verblijft tenslotte eveneens in België, hij is gehuwd met een Poolse vrouw en kwam van Hongarije naar hier, hij heeft reeds lange tijd een Europese verblijfsvergunning.

U voegt ter staving van uw asielaanvraag uw 'Registration of Birth', het 'Certificate of Registration of Death' dd. 19 januari 2010 op naam van uw moeder U.E.O. (...), het 'Medical Death Certificate' dd. 11 februari 2019 op naam van K.O. (...), het artikel 'Een interview with K.O. (...) – U.O. (...)' van januari-februari 2006 en foto's van de kroning van uw beide ouders toe.

B. Motivering

Het feit dat u slechts een verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw terugnijving of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verijdelen, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet er verder worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel [#57/6/1, § 1 voor versnelde procedures en/of 57/6/4, eerste lid voor procedures aan de grens#] van de Vreemdelingenwet.

Er dient verder te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'persoonlijke vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag laattijdig werd ingediend. U bent immers reeds in september 2012 in België aangekomen en u heeft pas op 30 april 2019 te België uw eerste asielaanvraag ingediend. Het is dan ook uiterst opmerkelijk dat u niet alleen meer dan zes jaar lang zou wachten alvorens om internationale bescherming te verzoeken, doch u eveneens pas een aanvraag indiende nadat u op 25 april 2019 door de Federale Politie werd gecontroleerd – meer bepaald tijdens uw tewerkstelling als interim werknemer bij de firma 'Euro Pool Systems', alwaar u gebruikt maakte van een valse Spaanse verblijfstitel – en nadat u in een gesloten centrum werd ondergebracht en u tevens op 26 april 2019 in het bezit werd gesteld van een 'Inreisverbod' (bijlage 13 Sexies) en van een 'Bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering' (bijlage 13 Septies). Ook uw verklaringen in dit kader weten overigens allesbehalve te overtuigen: "Ik kwam aan in 2012, ik wist niet wat te doen, ik was in de war, ik wou info krijgen van mensen, wat te doen via vrienden, verschillende ideeën, niemand zei asiel. In 2013 ik ontmoette een vriend, ontmoette een advocaat die zei wat te doen, hij zei dat ik het direct had moeten aanvragen, nu is het meer dan een jaar, te laat, het is gevaarlijk voor me, beter dat ik uit de problemen blijf, politie controles enzo, dus ik was bang toen, misschien is het te laat voor me om asiel aan te vragen, ik wist niet wat te doen, asiel aanvragen of niet. Toen ik aankwam hier (cfr. centrum), ik hoorde mensen praten over asiel, ik zei ok als er een mogelijkheid is, waarom niet, als ik het eerder wist, ik had het al lang gedaan" (cgvs p. 18). Dit alles is evenwel geen afdoende verklaring waarom u pas meer dan zes jaar na uw aankomst in België een asielaanvraag hebt ingediend. Men kan redelijkerwijs verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging of die een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen in België, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.

Voor wat de door u aangehaalde feiten betreft, kan er verder niet worden besloten dat hieruit een 'persoonlijke vrees voor vervolging' of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' kan worden afgeleid bij een eventuele terugkeer naar Nigeria.

Voor wat betreft uw verklaringen dat u, gezien uw moeder als een 'outcast' zou worden bestempeld, zelf ook als dusdanig zou worden beschouwd en u dan ook geen recht zou hebben om u in de dorpen van uw vader en moeder – respectievelijk Eziela, Local Government Ezinihitte, Imo State en Isunkwere, Orlu LGA, Imo State - te vestigen, kan er worden opgemerkt dat er van u niet wordt verlangd dat u zich naar één van deze dorpen zou begeven. Zoals u immers zelf aangeeft tijdens uw persoonlijk onderhoud dd. 11 juni 2019, hebt u uw hele leven in Nigeria te Lagos stad doorgebracht en hebt u nooit elders gewoond (zie notities persoonlijk onderhoud dd. 11 juni 2019 p. 6-7, hierna genoemd cgvs p. 6-7). Men kan dan ook logischerwijze niet inzien waarom er van u zou worden verlangd u te Eziela, Local Government Ezinihitte, Imo State en/of Isunkwere, Orlu LGA, Imo State te gaan vestigen.

Betreffende de door u aangehaalde vrees bij terugkeer naar de stad Lagos te Nigeria kan er dan weer het volgende worden opgemerkt. U haalt aan dat u niet naar de stad Lagos zou kunnen terugkeren gezien in 2015 - toen Muhammadu Buhari de President van Nigeria werd - de politieke situatie in het land niet voordelig werd voor mensen van uw etnie, zijnde de Igbo's. In die periode werd immers de Biafra beweging opgericht, dit betreffen personen van uw etnie die om hun onafhankelijkheid vragen. Immers het oostelijke deel van Nigeria – alwaar de Igbo etnie overheerst – werd gemarginaliseerd door de overheid, de leider van de Biafra beweging (cfr. Nnamdi Kanu, hoofd van de 'IPOB' ofwel 'The Indigenous People of Biafra' en niet 'The Independence People of Biafra' zoals u foutief beweert) gebruikte hierop alle middelen om mensen van de etnie Igbo te overtuigen om te vechten voor de onafhankelijkheid. De President van het land heeft hierop met alle mogelijke middelen getracht om het gevecht ten einde te brengen. Hij stuurde in dit kader dan ook militairen, politiemannen en allerhande veiligheidsdiensten richting de betrokken Staten. Veel personen werden tijdens deze onafhankelijkheidsstrijd gearresteerd, gekidnapt en gedood. Door deze continue politieke strijd voor onafhankelijkheid zouden mensen van uw etnie Igbo in geen enkel deel van het land kunnen wonen. Igbo's zouden zich ook niet kunnen verbergen, jullie zouden immers een uiterlijk kenmerk hebben waardoor jullie zouden worden herkend. Lagos zou dan ook geen veilige plaats voor u betreffen, gezien de actieve Biafra beweging. In Lagos zou de dominante clan tevens de Yoruba betreffen, dewelke de President zouden steunen en zich tegen de Igbo's zouden hebben gekant. Al uw familieleden zouden tenslotte uit Lagos zijn weggetrokken.

Er kan vooreerst worden gesteld dat u zelf tijdens uw persoonlijk onderhoud dd. 11 juni 2019 aanhaalt bij uw vertrek uit Nigeria in 2006 zelf geen enkel probleem te hebben gekend in uw land, de politieke problemen begonnen immers pas in 2015, toen u vertrok uit Nigeria kende u die problemen dan ook niet en werd u aldus niet geviseerd door de Nigeriaanse autoriteiten (cgvs p. 14).

Er kan verder nog het volgende worden gesteld. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland, zijn de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn.

Het is evenwel mogelijk dat de Nigeriaanse overheden op de hoogte zijn van de acties van asielzoekers in België, maar u maakt zelf niet aannemelijk dat de Nigeriaanse overheden u als een gevaar zouden beschouwen voor de Nigeriaanse regering of voor de stabiliteit van het Nigeriaanse politieke systeem. Uit de door u afgelegde verklaringen blijkt immers dat het erg onwaarschijnlijk is dat u bij een eventuele terugkeer naar Nigeria zou worden vervolgd door de Nigeriaanse autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

U stelt dat - toen u vertrok uit uw land in 2006 - er niet veel gevechten omtrent Biafra plaatsvonden, in Europa zou u evenwel Biafra wel op uw eigen manier steunen, u zou dan ook soms naar vergaderingen gaan, u zou de Biafra beweging wel steunen van hieruit (cgvs p. 18). U zou immers in België naar de vergaderingen van de 'Igbo Union Meeting' gaan, dit gemiddeld één keer per twee of drie maanden, als u zou kunnen (cgvs p. 18). Gepolst naar andere taken die u in dit kader zou waarnemen, geeft u aan enkel naar vergaderingen te gaan, u bent geen volledig lid, u steunt het idee, u steunt hen financieel, op de manier dat u zou kunnen (cgvs p. 18). U bevestigt nogmaals enkel een supporter te zijn en geen volwaardig lid uit te maken, u wilt immers niet dat uw naam in uw land Nigeria gekend zou staan als zijnde een lid, dit om niet in de problemen te komen, maar u zou zeker alles zeer sterk steunen omtrent Biafra. Verder zou u aan geen enkele andere politieke activiteit te België hebben deelgenomen (cgvs p. 19). Uit uw verklaringen blijkt aldus dat u wel degelijk de Biafra beweging zou steunen doch u te België slechts sporadisch (ééns per twee tot drie maanden) de 'Igbo Union Meeting' bij zou wonen en u enkel een supporter en geen volwaardig lid zou uitmaken. U weet dan ook allesbehalve aannemelijk te maken dat u - gezien uw zeer beperkte politiek geëngageerde activiteiten in België - ondertussen wel door de Nigeriaanse autoriteiten zou worden geviseerd. U geeft overigens zelf aan dat u niet wilt dat uw naam in Nigeria zou gekend staan als een volwaardig lid van de 'Igbo Union' en u daardoor enkel als supporter door het leven zou gaan, wat nogmaals de kans aanzienlijk verkleint als zijnde u bij de Nigeriaanse autoriteiten gekend zou staan en in een negatief daglicht zou zijn gesteld. U verwijst verder enkel naar de actuele algemene politieke situatie te Nigeria –dewelke zich pas na uw vertrek uit uw land zou hebben gemanifesteerd – en u blijft louter bij blote beweringen, meer bepaald dat u bij een terugkeer naar Nigeria - meer specifiek naar uw thuisstad Lagos - omwille van uw etnie Igbo mogelijks vervolging zou kunnen vrezen door de Nigeriaanse autoriteiten, u slaagt er gezien bovenstaande opmerkingen allesbehalve in om deze verklaringen concreet te maken.

Op basis van alle bovenstaande opmerkingen dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiare bescherming aannemelijk te maken.

Wat betreft uw 'Registration of Birth' kan er nog het volgende worden opgemerkt. Hoewel dit document stelt dat u – overigens K.C.O. (...) in plaats van het door uzelf verklaarde O.K.C. (...) – op 29 februari 1981 zou zijn geboren, geeft u zelf tijdens uw persoonlijk onderhoud dd. 11 juni 2019 aan op 29 februari 1980 te zijn geboren (cgvs p. 3). U vermoedt dan ook dat er op voornoemde geboorteakte een tyfout werd gemaakt, het zou 1980 moeten zijn (cgvs p. 3). U geeft vervolgens aan dat uw neef dit document voor u aanvraag te Nigeria toen u reeds in België vertoefde, u beschikte vroeger evenwel nog over een andere geboorteakte (met vermelding van de naar uw mening correcte geboortedatum 29 februari 1980), op basis waarvan ook uw Nigeriaans paspoort werd afgeleverd (cgvs p. 3-4). U slaagt er evenwel niet in deze eerste oorspronkelijke geboorteakte noch uw Nigeriaans paspoort – aldus waarop naar uw mening uw correcte geboortedatum 29 februari 1980 staat vermeld - voor te leggen. Uw 'correcte' geboorteakte zou 'ergens bij u hier zijn, maar u zou het moeten zoeken en het vinden' (cgvs p. 4). Uw Nigeriaans paspoort zou dan weer 'vermist' zijn (cgvs p. 3-4). Gezien het door u voorgelegde 'Registration of Birth' aldus een andere geboortedatum dan de door u aangegeven datum bevat, kan de bewijswaarde ervan reeds ernstig ondermijnd worden. Meer nog, het feit dat u een andere geboorteakte op uw naam en uw Nigeriaans paspoort achterhoudt, doet eerder vermoeden dat u bepaalde gegevens wenst verborgen te houden.

Het 'Certificate of Registration of Death' dd. 19 januari 2010 op naam van uw moeder U.E.O. (...) en het 'Medical Death Certificate' dd. 11 februari 2019 op naam van uw vader K.O. (...) tonen enkel en alleen aan dat uw ouders beiden zijn overleden. Er kan overigens nog opgemerkt worden dat u als naam voor uw vader steevast K.O. (...) hebt opgegeven – wat overigens ook zo op uw 'Registration of Birth' wordt vermeld - doch op de overlijdensakte de naam K.O. (...) staat weergegeven.

Het artikel 'Een interview with K.O. (...) – U.O. (...)' dd. januari - februari 2006 en de foto's van de Kroning van uw beide ouders tonen enkel aan dat uw ouders een Vorstelijk paar te Nigeria vormden, wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken, doch wat bovengenoemde opmerkingen niet weet om te buigen.

Voor wat betreft de twee door uw raadvrouw, J.B. (...), per e-mail (dd. 17 juni 2019) verstuurd ingescande documenten (dd. 14 december 2018 en 18 februari 2019) kan worden opgemerkt dat hieruit blijkt dat P.O. (...) (U.I. (...)) - waarvan u verklaarde dat hij uw broer is (cgvs, p. 8) - in december 2018 gewond raakte in een verkeersongeval in Oeganda. Uit deze documenten kan enkel worden afgeleid dat uw broer in Oeganda verbleef/verblijft, maar geenszins dat hij Nigeria zou hebben verlaten omwille van het Biafra probleem, zoals u tijdens het persoonlijk onderhoud beweerde (cgvs p. 8). Uit de vermelding dat "(...) His(sic) is been in the hospital and his visa got expired (...)" blijkt dat uw broer op basis van een visum in Oeganda verbleef.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in Lagos te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet".

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiare bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker omschrijft wat zich aandient als een enig middel als volgt:

“Manifeste appreciatiefout en schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, en van artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 20 §1 van het koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van artikelen 197, 198 en 199 van the handbook on procedures, van artikel 4 van richtlijn 2004/83/CE, van artikel 8.2 van richtlijn 2005/85/CE, van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, en van het algemene rechtsbeginsel van de bewijslast.”

Verzoeker wijst op de inhoud van artikel 48/6, § 5 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en betoogt:

“Volgens deze bepaling moet er, rekening houdend met het specifieke profiel van verzoeker, een grondige analyse uitgevoerd worden van de relevante informatie die door verzoeker werd voorgelegd. Dit werd in casu niet correct gedaan. De verwerende partij begaat hier een manifeste appreciatiefout door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoekster te weerhouden (Raad van state, arrest 104.820 van 18 maart 2002) en een gedeeltelijke analyse van de relevante feiten. In voorkomend geval, miskent het CGVS de notie van vluchteling (artikel 48/3) en die van subsidiaire bescherming (artikel 48/4); tevens is de motivatie van de bestreden beslissing onvoldoende door telkens de meest nadelige interpretatie voor verzoeker te weerhouden (Raad van State, nr. 104.820 van 18 maart 2002).”

Vervolgens verwijt verzoeker aan het CGVS dat hij gedurende zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS niet werd bijgestaan door een tolk. Hij citeert artikel 51/4, § 2 van de Vreemdelingenwet en artikel 20, § 1 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het CGVS (PR CGVS) en betoogt:

“In casu wordt in bijlage 26 van Meneer O. (...) melding gemaakt van het feit dat : «Le prénomé déclare requérir l'assistance d'un interprète qui maîtrise la langue anglaise lors de l'examen de sa demande d'asile (...) ». Verzoeker mocht echter geen beroep doen op de hulp van een tolk. Zijn onderhoud werd per videoconferentie gehouden door de Protection Officer van het CGVS. Het is echter niet zijn rol om de rol van tolk te spelen.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 51/4 van de wet en artikel 20 van het koninklijk besluit moest Meneer O. (...) tijdens zijn gehoor een beroep kunnen doen op een tolk. Daarom moet de bestreden beslissing op haar minst nietig worden verklaard, zodat Meneer O. (...) met een Engelstalige tolk kan worden gehoord.”

Waar hem een laattijdig verzoek om internationale bescherming wordt verweten, doet verzoeker vervolgens gelden:

“Het CGVS stelt dat als verzoeker werkelijk internationale bescherming nodig had, hij veel eerder zijn verzoek zou hebben ingediend (bestreden beslissing, pp. 2-3).

Onder voorbehoud van de eventuele toepassing van een uitsluitingsclausule komt de vraag waarover in de fase van het onderzoek naar de vraag of iemand in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus moet worden beslist, er uiteindelijk op neer of de asielzoeker al dan niet redenen heeft om te vrezen voor vervolging op een van de in het Verdrag van Genève genoemde gronden; als het onderzoek naar de geloofwaardigheid dat gewoonlijk wordt uitgevoerd, in de regel een noodzakelijke stap is om deze vraag te beantwoorden, mag deze stap de vraag zelf niet verhullen.

Uw Raad beoordeelde tevens meermaals dat het risico objectief primeerde op de soms onduidelijkere verklaringen over bepaalde aspecten van een relaas: (...).”

Verzoeker gaat voorts in op zijn vrees voor vervolging door de Nigeriaanse autoriteiten. Hij stelt dat hij de Biafra beweging vanuit België actief steunt. *“Hij gaat in België naar de vergaderingen van de 'Igbo Union Meeting', dit gemiddeld één keer per twee of drie maanden. Hij steunt ook hen financieel.*

Daarover tonen verschillende objectieve en betrouwbare bronnen aan dat gewone supporters van de Biafra beweging slachtoffers zijn van mishandeling en willekeurige arrestaties in Lagos:

(...)

Volgens het CGVS, maakt Meneer O. (...) niet aannemelijk dat de Nigeriaanse overheden hem als een gevaar zouden beschouwen voor de Nigeriaanse regering of voor de stabiliteit van het Nigeriaanse politieke systeem omdat hij geeft aan dat hij niet wilt dat zijn naam in Nigeria zou gekend staan als een voorwaardig lid van de 'Igbo Union Meeting' en hij daardoor enkel als supporter door het leven zou

gaan, wat nogmaals de kans aanzienlijk verkleind als zijnde hij bij de Nigeriaanse autoriteiten gekend zou staan (bestreden beslissing, pp. 3-4).

Zelfs als de Nigeriaanse autoriteiten niet op de hoogte van de politieke activiteiten van Meneer O. (...) in België zouden zijn, zal hij als Igbo automatisch worden gelijkgesteld met de Biafra beweging:

(...)

Andere bronnen bevestigende verklaringen van verzoeker waarin hij legt uit dat hij vervolgd zal worden als hij terugkeert naar Nigeria vanwege zijn Igbo-etnische afkomst:

(...)

Dit laatste verslag bevestigt de verklaringen van Meneer O. (...), waarin hij legt uit dat Igbos niet veilig zijn in Nigeria, ongeacht de regio (ten noorden of ten zuiden van het land).

Ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming legde Meneer O. (...) een medisch attest met betrekking tot zijn broer neer—De broer van Meneer O. (...) is het slachtoffer geworden van een vrijwillig auto-ongeval in Nigeria vanwege zijn etnische afkomst. Als gevolg van dit incident realiseerde hij zich dat zijn leven in Nigeria in gevaar was. Hij werd toen behandeld in Ougenda. Daarom is het medisch rapport geschreven door een Oegandese arts.”

Verzoeker vervolgt:

“Ten tweede, in tegenstelling tot wat het CGVS beweert (bestreden beslissing, p.4), tonen recente bronnen aan dat Boko Haram geen terrein in Nigeria heeft verloren :

(...)

Volgens The EASO COI Report « Nigeria - Targeting of individuals » van November 2018 (stuk 10), zijn christenen - zoals Meneer O. (...) - het doelwit van de aanvallen van Boko Haram:

(...)

Andere bronnen bevestigen dat christenen worden vervolgd door Boko Haram:

(...)

Zoals hierboven getoond, zijn er meerderen bronnen dat aantonen dat Lagos niet veilig is voor Meneer ODUS die is een christen is en die tot de etnische minderheid 'Igbo' behoort.”

Verzoeker wijst vervolgens op rechtspraak van het EHRM en stelt:

“Hoewel de verwerende partij rekening moest houden met alle relevante elementen om haar beslissing te nemen, heeft ze geen rekening gehouden met alle informatie die in de verslagen staan. Zo als aangetoond is de evaluatie van de veiligheidssituatie niet goed bestudeerd en bestaat er een heel groot risico voor burgers in Lagos. Aangezien dat de verwerende partij haar beslissing niet op een deugdelijk onderzoek van alle informatie - die bovendien zijn te oud - waarover ze beschikt gebaseerd heeft, heeft ze het artikel 10, §3, van de Richtlijn 2013/32/UE geschonden.

Een complete en grondige lezing van de verschillende informaties aangaande de verzoekster. zou Uw Raad aanmoedigen om de vluchtelingenstatus of op zijn minst de subsidiaire beschermingsstatus te herkennen aan verzoeker.”

Verzoeker geeft voorts een algemene uiteenzetting omtrent de artikelen 2 en 3 van de wet van 21 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, de paragrafen 197 tot 199 van het “Handbook on Procedures”, artikel 4 van de Richtlijn 2004/83/EG, artikel 8.2 van de Richtlijn 2005/85/EG en een aantal regels inzake de bewijslast in het Burgerlijk en het Gerechtelijk Wetboek. Hij leidt hieruit af dat voor elke ‘bevestiging’ die hij voorlegt en die niet expliciet door verweerder wordt tegengesproken, de waarheid van deze bevestiging niet kan worden betwijfeld. Verweerder betwist in casu niet dat verzoeker Igbo is en de Biafra beweging vanuit België ondersteunt.

“In de bestreden beslissing, stelt het CGVS dat Meneer O. (...), door te beweren dat hij het risico loopt vervolgd te worden vanwege zijn etnische afkomst in het algemeen, niet in geslaagd om een vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade te maken (bestreden beslissing, p.4).

Terwijl objectieve en recent documentatie de verklaringen van verzoeker bevestigt, verstrekt de tegenpartij geen objectieve informatie die instrijd is—met de door verzoekerverstrekte informatie. In de beslissing van het CGVS wordt niet verwezen naar bronnen die aantonen dat gewone supporters van de Biafra beweging in Nigeria geen slachtoffer van vervolging zijn, of dat Igbos niet in het algemeen vervolgd worden. Het CGVS heeft dus geen passend onderzoek gedaan naar de mogelijkheid van vervolging van Meneer O. (...), en baseert zich uitsluitend op de mondelinge verklaringen van verzoeker om over de zekwestie, die de hoeksteen van de bestreden beslissing vormt, te beslissen.

Bovendien heeft het CGVS geen rekening gehouden met de godsdienst van Meneer O. (...) (die christen is).

Bijgevolg schendt de bestreden beslissing het algemene rechtsbeginsel van de bewijslast dat uit de in het midden genoemde bepalingen voortvloeit.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofdorde om aan hem de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om aan hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog algemene informatie bij het verzoekschrift (bijlagen 3-13).

3. Door de partijen ter kennis gebrachte nieuwe elementen

3.1. Verzoeker legt ter terechtzitting door middel van een aanvullende nota twee foto's neer van zijn broer (rechtsplegingsdossier, stuk 9). Deze werd in Lagos slachtoffer van een aanval omdat hij de Biafra-beweging ondersteunde en vluchtte uit Nigeria om zijn leven te redden.

3.2. Verweerder brengt in de loop van onderhavige beroepsprocedure geen nieuwe elementen ter kennis van de Raad.

4. Beoordeling van de zaak

4.1. Inzake de aangevoerde schending van enkele artikelen van het "*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*", dient te worden opgemerkt dat deze procedureregids, hoewel hij waardevolle aanwijzingen bevat voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevat.

4.2. Dient, waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 4 van de Richtlijn 2004/83/EG, voorts te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004, verstreek blijkens artikel 38 van deze richtlijn op 10 oktober 2006, datum waarop deze ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

4.3. Inzake de opgeworpen schending van artikel 8.2 van de Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005, blijkt verder dat de waarborgen, rechten en plichten van asielzoekers (hoofdstuk II van de richtlijn) op voldoende wijze worden gegarandeerd door de vreemdelingenwet en de beide koninklijke besluiten van 11 juli 2003 voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. DOC 51K2478/001, 15).

4.4. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 1315 BW blijkt dat dit artikel bepaalt: "*Hij die de uitvoering van een verbintenis vordert, moet het bestaan daarvan bewijzen. Omgekeerd moet hij die beweert bevrijd te zijn, het bewijs leveren van de betaling of van het feit dat het tenietgaan van zijn verbintenis heeft teweeggebracht.*" Daar dit artikel enkel betrekking heeft op een verbintenisrechtelijke context kan het niet nuttig worden ingeroepen in het kader van een verzoek om internationale bescherming aangezien er geen sprake is van een verbintenniscontext tussen de overheid en de asielzoeker.

Artikel 870 van het Ger. W., dat bepaalt: "*Iedere partij moet het bewijs leveren van de feiten die zij aanvoert*", is *in casu* niet van toepassing. De rechtspleging voor het CGVS en de bewijsvoering in het kader van verzoeken om internationale bescherming is immers op eigen regelen gegrond zodat het Ger. W. niet het gemeen recht is dat toepasselijk is.

Waar verzoeker uit artikel 1315 BW, artikel 870 Ger. W. en het "*algemene rechtsbeginsel van de bewijslast*" afleidt dat iedere door hem afgelegde bewering die door verweerder niet wordt tegengesproken niet in vraag mag worden gesteld, dient dan ook te worden opgemerkt dat hij met deze redenering voorbijgaat aan de bijzondere bewijslast inzake verzoeken om internationale bescherming. Hierin wordt onder meer bepaald dat, indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten enkel geen bevestiging behoeven indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

4.5. Verzoeker kan evenmin worden gevolgd in zijn betoog dat artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet en artikel 20 van het PR CGVS geschonden zouden zijn doordat de ambtenaar van het CGVS door wie het persoonlijk onderhoud bij het CGVS werd afgenomen zelf de rol van tolk waarnam.

Deze artikelen zijn niet geschonden doordat het persoonlijk onderhoud op het CGVS zonder tussenkomst van een tolk werd afgenomen in een andere taal dan de proceduretaal. Artikel 51/4 verhindert niet dat de dossierbehandelaar zich tijdens het interview uitdrukt in een vreemde taal, *in casu* het Engels, en zelf de rol van tolk waarneemt wanneer hij die taal beheerst (RvS 3 september 2008, nr. 185.993). Ook artikel 20, § 1 van het PR CGVS staat hieraan niet in de weg.

Daarenboven laat verzoeker na ook maar enigszins te duiden hoe hij zou zijn benadeeld doordat de ambtenaar van het CGVS zijn gezegden zelf vertaalde van het Engels naar het Nederlands. Voorts toont hij niet aan dat de ambtenaar om dit te doen de Engelse taal onvoldoende machtig zou zijn geweest. De Raad stelt te dezen tevens vast dat verzoekster geen concreet element aanvoert waaruit kan blijken dat de notities van het persoonlijk onderhoud geen trouwe weergave zouden vormen van de vragen en antwoorden die tijdens dit onderhoud werden gesteld en gegeven. Evenmin duidt hij waar of hoe dit van invloed zou zijn geweest op de inhoud van de bestreden motivering en beslissing.

Bovendien blijkt dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud werd bijgestaan door zijn advocaat. Geen van beide formuleerde enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud. Geen van beide verzocht om een tolk. Bovendien werd aan verzoeker gevraagd of hij de ambtenaar, die zelf de rol van tolk waarnam, begreep en werd hem verduidelijkt dat hij eventuele problemen – betreffende de tolk of andere – diende te melden. Verzoeker gaf daarbij duidelijk aan de ambtenaar te begrijpen (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud, p. 1-2). Nergens gedurende het gehoor maakte verzoeker melding van problemen inzake de communicatie of vertaling. Aan het einde bevestigde hij integendeel uitdrukkelijk alle vragen goed te hebben begrepen en stelde hij dat alles duidelijk was (*ibid.*, p. 19). Ook zijn advocaat formuleerde vervolgens geen opmerkingen doch gaf aan niets toe te voegen te hebben (*ibid.*, p. 20). Bovendien blijkt uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat het onderhoud op normale wijze is geschied en kunnen hieruit geen problemen inzake de vertaling of communicatie worden afgeleid.

Het voorgaande klemt nog des te meer nu verzoeker in het verzoekschrift bij de uiteenzetting van zijn feitenrelaas zelf uitdrukkelijk verwijst naar het feitenrelaas opgenomen in de bestreden beslissing en hetgeen gesteld wordt in de notities van het persoonlijk onderhoud. Hiermee erkent hij dat hetgeen hierin vermeld wordt correct is.

4.6. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4.7. Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht gesteld wordt dat zijn verzoek onderzocht en behandeld kon worden volgens een versnelde procedure, dat in zijner hoofde geen bijzonder procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

4.8. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4.

Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

4.9. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing ongemoeid laat waar gemotiveerd wordt:

“Voor wat betreft uw verklaringen dat u, gezien uw moeder als een ‘outcast’ zou worden bestempeld, zelf ook als dusdanig zou worden beschouwd en u dan ook geen recht zou hebben om u in de dorpen van uw vader en moeder – respectievelijk Eziela, Local Government Ezinihitte, Imo State en Isunkwere, Orlu LGA, Imo State - te vestigen, kan er worden opgemerkt dat er van u niet wordt verlangd dat u zich naar één van deze dorpen zou begeven. Zoals u immers zelf aangeeft tijdens uw persoonlijk onderhoud dd. 11 juni 2019, hebt u uw hele leven in Nigeria te Lagos stad doorgebracht en hebt u nooit elders gewoond (zie notities persoonlijk onderhoud dd. 11 juni 2019 p. 6-7, hierna genoemd cgvs p. 6-7). Men kan dan ook logischerwijze niet inzien waarom er van u zou worden verlangd u te Eziela, Local Government Ezinihitte, Imo State en/of Isunkwere, Orlu LGA, Imo State te gaan vestigen.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze ongemoeid laat, onverminderd overeind.

Verzoeker stelt niet te kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst omwille van het gegeven dat hij een Igbo is, omdat hij de Biafra-beweging steunt en omdat hij christen is.

Zowel de ernst als de geloofwaardigheid van verzoekers in dit kader verklaarde nood aan internationale bescherming worden echter ondermijnd door zijn bijzonder laattijdige verzoek om internationale bescherming in België. In de bestreden beslissing wordt te dezen met recht gemotiveerd:

“Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw asielaanvraag laattijdig werd ingediend. U bent immers reeds in september 2012 in België aangekomen en u heeft pas op 30 april 2019 te België uw eerste asielaanvraag ingediend. Het is dan ook uiterst opmerkelijk dat u niet alleen meer dan zes jaar lang zou wachten alvorens om internationale bescherming te verzoeken, doch u eveneens pas een aanvraag indiende nadat u op 25 april 2019 door de Federale Politie werd gecontroleerd – meer bepaald tijdens uw tewerkstelling als interim werknemer bij de firma ‘Euro Pool Systems’, alwaar u gebruikt maakte van een valse Spaanse verblijfstitel – en nadat u in een gesloten centrum werd ondergebracht en u tevens op 26 april 2019 in het bezit werd gesteld van een ‘Inreisverbod’ (bijlage 13 Sexies) en van een ‘Bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering’ (bijlage 13 Septies). Ook uw verklaringen in dit kader weten overigens allesbehalve te overtuigen: “Ik kwam aan in 2012, ik wist niet wat te doen, ik was in de war, ik wou info krijgen van mensen, wat te doen via vrienden, verschillende ideeën, niemand zei asiel. In 2013 ik ontmoette een vriend, ontmoette een advocaat die zei wat te doen, hij zei dat ik het direct had moeten aanvragen, nu is het meer dan een jaar, te laat, het is gevaarlijk voor me, beter dat ik uit de problemen blijf, politie controles enzo, dus ik was bang toen, misschien is het te laat voor me om asiel aan te vragen, ik wist niet wat te doen, asiel aanvragen of niet. Toen ik aankwam hier (cfr. centrum), ik hoorde mensen praten over asiel, ik zei ok als er een mogelijkheid is, waarom niet, als ik het eerder wist, ik had het al lang gedaan” (cgvs p. 18). Dit alles is evenwel geen afdoende verklaring waarom u pas meer dan zes jaar na uw aankomst in België een asielaanvraag hebt ingediend. Men kan redelijkerwijs verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging of die een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Het feit dat u zolang heeft gewacht om u op internationale bescherming te beroepen in België, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Redelijkerwijze kan nochtans worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen, dermate lang talmde alvorens zulk verzoek in te dienen en dit uiteindelijk slechts deed nadat hij een bevel om het grondgebied te verlaten en een inreisverbod ontving en nadat hij werd opgesloten met het oogmerk om hem van het grondgebied te verwijderen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Waar verzoeker in het verzoekschrift, net als eerder gedurende zijn procedure, de nadruk vestigt op het gegeven dat hij Igbo is en de Biafra beweging steunt, dient voorts te worden opgemerkt dat in de bestreden beslissing met recht wordt gemotiveerd als volgt:

“Betreffende de door u aangehaalde vrees bij terugkeer naar de stad Lagos te Nigeria kan er dan weer het volgende worden opgemerkt. U haalt aan dat u niet naar de stad Lagos zou kunnen terugkeren gezien in 2015 - toen Muhammadu Buhari de President van Nigeria werd - de politieke situatie in het land niet voordelig werd voor mensen van uw etnie, zijnde de Igbo's. In die periode werd immers de Biafra beweging opgericht, dit betreffen personen van uw etnie die om hun onafhankelijkheid vragen. Immers het oostelijke deel van Nigeria – alwaar de Igbo etnie overheerst – werd gemarginaliseerd door de overheid, de leider van de Biafra beweging (cfr. Nnamdi Kanu, hoofd van de 'IPOB' ofwel 'The Indigenous People of Biafra' en niet 'The Independence People of Biafra' zoals u foutief beweert) gebruikte hierop alle middelen om mensen van de etnie Igbo te overtuigen om te vechten voor de onafhankelijkheid. De President van het land heeft hierop met alle mogelijke middelen getracht om het gevecht ten einde te brengen. Hij stuurde in dit kader dan ook militairen, politiemannen en allerhande veiligheidsdiensten richting de betrokken Staten. Veel personen werden tijdens deze onafhankelijkheidsstrijd gearresteerd, gekidnapt en gedood. Door deze continue politieke strijd voor onafhankelijkheid zouden mensen van uw etnie Igbo in geen enkel deel van het land kunnen wonen. Igbo's zouden zich ook niet kunnen verbergen, jullie zouden immers een uiterlijk kenmerk hebben waardoor jullie zouden worden herkend. Lagos zou dan ook geen veilige plaats voor u betreffen, gezien de actieve Biafra beweging. In Lagos zou de dominante clan tevens de Yoruba betreffen, dewelke de President zouden steunen en zich tegen de Igbo's zouden hebben gekant. Al uw familieleden zouden tenslotte uit Lagos zijn weggetrokken.

Er kan vooreerst worden gesteld dat u zelf tijdens uw persoonlijk onderhoud dd. 11 juni 2019 aanhaalt bij uw vertrek uit Nigeria in 2006 zelf geen enkel probleem te hebben gekend in uw land, de politieke problemen begonnen immers pas in 2015, toen u vertrok uit Nigeria kende u die problemen dan ook niet en werd u aldus niet geviseerd door de Nigeriaanse autoriteiten (cgvs p. 14).

Er kan verder nog het volgende worden gesteld. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland, zijn de reële kans op vervolging en de ernst van die vervolging van cruciaal belang. Hierbij moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de activiteiten ontwikkeld in het gastland door de overheden van het land van herkomst. Enkel indien de aangehaalde activiteiten leiden tot een toeschrijving van een politieke/dissidente overtuiging door bovenvermelde overheden, is er sprake van een reëel risico op vervolging en/of moeilijkheden in het land van herkomst. Het is niet aannemelijk dat activiteiten ontwikkeld na de vlucht leiden tot een reëel risico indien de overheden in het land van herkomst er niet van op de hoogte zijn.

Het is evenwel mogelijk dat de Nigeriaanse overheden op de hoogte zijn van de acties van asielzoekers in België, maar u maakt zelf niet aannemelijk dat de Nigeriaanse overheden u als een gevaar zouden beschouwen voor de Nigeriaanse regering of voor de stabiliteit van het Nigeriaanse politieke systeem. Uit de door u afgelegde verklaringen blijkt immers dat het erg onwaarschijnlijk is dat u bij een eventuele terugkeer naar Nigeria zou worden vervolgd door de Nigeriaanse autoriteiten of ten aanzien van deze autoriteiten een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen.

U stelt dat - toen u vertrok uit uw land in 2006 - er niet veel gevechten omtrent Biafra plaatsvonden, in Europa zou u evenwel Biafra wel op uw eigen manier steunen, u zou dan ook soms naar vergaderingen gaan, u zou de Biafra beweging wel steunen van hieruit (cgvs p. 18). U zou immers in België naar de vergaderingen van de 'Igbo Union Meeting' gaan, dit gemiddeld één keer per twee of drie maanden, als u zou kunnen (cgvs p. 18). Gepolst naar andere taken die u in dit kader zou waarnemen, geeft u aan enkel naar vergaderingen te gaan, u bent geen volledig lid, u steunt het idee, u steunt hen financieel, op de manier dat u zou kunnen (cgvs p. 18). U bevestigt nogmaals enkel een supporter te zijn en geen volwaardig lid uit te maken, u wilt immers niet dat uw naam in uw land Nigeria gekend zou staan als zijnde een lid, dit om niet in de problemen te komen, maar u zou zeker alles zeer sterk steunen omtrent Biafra. Verder zou u aan geen enkele andere politieke activiteit te België hebben deelgenomen (cgvs p. 19). Uit uw verklaringen blijkt aldus dat u wel degelijk de Biafra beweging zou steunen doch u te België slechts sporadisch (ééns per twee tot drie maanden) de 'Igbo Union Meeting' bij zou wonen en u enkel een supporter en geen volwaardig lid zou uitmaken. U weet dan ook allesbehalve aannemelijk te maken dat u - gezien uw zeer beperkte politiek geëngageerde activiteiten in België - ondertussen wel door de Nigeriaanse autoriteiten zou worden geviseerd. U geeft overigens zelf aan dat u niet wilt dat uw naam in Nigeria zou gekend staan als een volwaardig lid van de 'Igbo Union' en u daardoor enkel als supporter door het leven zou gaan, wat nogmaals de kans aanzienlijk verkleind als zijnde u bij de Nigeriaanse autoriteiten gekend zou staan en in een negatief daglicht zou zijn gesteld. U verwijst verder enkel naar de actuele algemene politieke situatie te Nigeria –dewelke zich pas na uw vertrek uit uw land zou hebben gemanifesteerd – en u blijft louter bij blote beweringen, meer bepaald dat u bij een terugkeer naar Nigeria - meer specifiek naar uw thuisstad Lagos - omwille van uw etnie Igbo mogelijks vervolging

zou kunnen vrezen door de Nigeriaanse autoriteiten, u slaagt er gezien bovenstaande opmerkingen allesbehalve in om deze verklaringen concreet te maken.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. De informatie die verzoeker bijbrengt en citeert in het voorliggende verzoekschrift ligt namelijk geheel in dezelfde lijn als en doet bijgevolg op generlei wijze afbreuk aan de informatie zoals opgenomen in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier en zoals gehanteerd door verweerder. Uit het geheel van de voorliggende informatie kan weliswaar worden afgeleid dat personen die de Biafra beweging actief en openlijk ondersteunen of die deelnemen aan bijeenkomsten en manifestaties die in dit kader plaatsvinden een verhoogd risico kunnen lopen om slachtoffer te worden van bepaalde feiten, doch hieruit kan op generlei wijze worden afgeleid dat het loutere gegeven een Igbo te zijn en de Biafra beweging op beperkte en anonieme wijze te ondersteunen zou volstaan om te kunnen besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin. Aldus dient verzoeker het bestaan van dergelijke vrees in zijner hoofde *in concreto* aannemelijk te maken. Hij blijft hier gelet op het voorgaande manifest in gebreke. Gezien verzoeker nooit eerder problemen kende met zijn activiteiten, gelet op verzoekers uiterst beperkte politieke activisme en in acht genomen dat verzoeker geenszins aannemelijk maakt dat hij omwille van dit activisme of omwille van enige andere reden in de negatieve aandacht van zijn autoriteiten zou staan, kan immers niet worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst problemen zou riskeren met zijn autoriteiten.

Waar verzoeker in het verzoekschrift daarnaast poneert dat hij ook als christen een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst, dient te worden vastgesteld dat hij zulks niet eerder gedurende zijn procedure aanhaalde. Nochtans mocht worden verwacht dat hij, zo hij in Lagos werkelijk zou dreigen te worden geïdoleerd of vervolgd als christen, van dit gegeven (veel) eerder specifieke melding zou hebben gemaakt. Verzoeker brengt verder niet één concreet en objectief gegeven bij waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij omwille van zijn religie zou dreigen te worden geïdoleerd of vervolgd zo hij naar zijn land van herkomst zou terugkeren. Persoonlijk ondergane feiten of gebeurtenissen of concrete indicaties waarover hij beschikt en waaruit zou kunnen worden afgeleid dat hij omwille van zijn religie problemen riskeert, haalt hij in dit kader niet aan. Uit de informatie die hij neerlegt en aanhaalt kan dit evenmin worden afgeleid. In zoverre verzoeker in dit kader wijst op de aanwezigheid van Boko Haram in Nigeria, dient immers te worden vastgesteld dat zowel uit de informatie die verzoeker aanreikt als uit de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier duidelijk blijkt dat Boko Haram slechts in bepaalde in het noordoosten van Nigeria gelegen gebieden actief is. Uit deze informatie blijkt nergens dat de aanwezigheid van deze groepering in het land voor de christenen in Lagos het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de vluchtelingenrechtelijke zin met zich brengt. Evenmin blijkt hieruit dat de christenen in Lagos anderszins zouden worden onderworpen aan een systematische vervolging.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een gegronde vrees voor vervolging zou dienen te koesteren in de vluchtelingenrechtelijke zin.

Verzoeker kan met de louter algemene, niet nader uitgewerkte bewering dat verweerder steeds de voor hem meest nadelige interpretatie zou hebben gehanteerd voorts geen afbreuk doen aan de veelheid aan voormelde, concrete motieven.

De door verzoeker neergelegde documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze motieven worden door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

“Wat betreft uw ‘Registration of Birth’ kan er nog het volgende worden opgemerkt. Hoewel dit document stelt dat u – overigens K.C.O. (...) in plaats van het door uzelf verklaarde O.K.C. (...) – op 29 februari 1981 zou zijn geboren, geeft u zelf tijdens uw persoonlijk onderhoud dd. 11 juni 2019 aan op 29 februari 1980 te zijn geboren (cgvs p. 3). U vermoedt dan ook dat er op voornoemde geboorteakte een tyfout werd gemaakt, het zou 1980 moeten zijn (cgvs p. 3). U geeft vervolgens aan dat uw neef dit document voor u aanvraag te Nigeria toen u reeds in België vertoefde, u beschikte vroeger evenwel nog over een andere geboorteakte (met vermelding van de naar uw mening correcte geboortedatum 29 februari 1980), op basis waarvan ook uw Nigeriaans paspoort werd afgeleverd (cgvs p. 3-4). U slaagt er evenwel niet in deze eerste oorspronkelijke geboorteakte noch uw Nigeriaans paspoort – aldus waarop naar uw mening uw correcte geboortedatum 29 februari 1980 staat vermeld - voor te leggen. Uw ‘correcte’ geboorteakte zou ‘ergens bij u hier zijn, maar u zou het moeten zoeken en het vinden’ (cgvs p. 4). Uw Nigeriaans paspoort zou dan weer ‘vermist’ zijn (cgvs p. 3-4).

Gezien het door u voorgelegde 'Registration of Birth' aldus een andere geboortedatum dan de door u aangegeven datum bevat, kan de bewijswaarde ervan reeds ernstig ondermijnd worden. Meer nog, het feit dat u een andere geboorteakte op uw naam en uw Nigeriaans paspoort achterhoudt, doet eerder vermoeden dat u bepaalde gegevens wenst verborgen te houden.

Het 'Certificate of Registration of Death' dd. 19 januari 2010 op naam van uw moeder U.E.O. (...) en het 'Medical Death Certificate' dd. 11 februari 2019 op naam van uw vader K.O. (...) tonen enkel en alleen aan dat uw ouders beiden zijn overleden. Er kan overigens nog opgemerkt worden dat u als naam voor uw vader steevast K.O. (...) hebt opgegeven – wat overigens ook zo op uw 'Registration of Birth' wordt vermeld - doch op de overlijdensakte de naam K.O. (...) staat weergegeven.

Het artikel 'Een interview with K.O. (...) – U.O. (...)' dd. januari - februari 2006 en de foto's van de Kroning van uw beide ouders tonen enkel aan dat uw ouders een Vorstelijk paar te Nigeria vormden, wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken, doch wat bovengenoemde opmerkingen niet weet om te buigen.

Voor wat betreft de twee door uw raadvrouw, J.B. (...), per e-mail (dd. 17 juni 2019) verstuurd ingescande documenten (dd. 14 december 2018 en 18 februari 2019) kan worden opgemerkt dat hieruit blijkt dat P.O. (...) (U.I. (...)) - waarvan u verklaarde dat hij uw broer is (cgvs, p. 8) - in december 2018 gewond raakte in een verkeersongeval in Oeganda. Uit deze documenten kan enkel worden afgeleid dat uw broer in Oeganda verbleef/verblijft, maar geenszins dat hij Nigeria zou hebben verlaten omwille van het Biafra probleem, zoals u tijdens het persoonlijk onderhoud beweerde (cgvs p. 8). Uit de vermelding dat "(...) His(sic) is been in the hospital and his visa got expired (...)" blijkt dat uw broer op basis van een visum in Oeganda verbleef."

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan.

Waar hij andermaal wijst op het neergelegde medisch attest van zijn broer en waar hij door middel van een aanvullende nota twee foto's neerlegt, dient samen met verweerder te worden vastgesteld dat nergens uit deze stukken blijkt dat het ongeval waarvan verzoekers broers slachtoffer werd zou hebben plaatsgevonden in Lagos in Nigeria. Verzoekers broer werd immers gehospitaliseerd in Oeganda. Hoe dan ook blijkt nergens uit deze stukken dat het ongeval waarvan zijn broer slachtoffer zou zijn geworden niet-accidenteel en vrijwillig zou zijn geweest. Evenmin blijkt hieruit dat dit ongeval, zoals verzoeker beweert, ook maar enig verband zou hebben met het Biafra-probleem.

Voor het overige laat verzoeker de voormelde motieven ongemoeid. Bijgevolg blijven zij onverminderd gelden.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

4.10. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, wordt op grond van de informatie in de map 'landeninformatie' in het administratief dossier verder met recht gemotiveerd als volgt:

"Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt, en waarvan een kopie zich in het administratief dossier bevindt (zie 'COI Focus Nigeria: Veiligheidssituatie in verband met Boko Haram' dd. 28 maart 2018), duidelijk blijkt dat Boko Haram terrein heeft verloren in Nigeria en er bijna geen grondgebied meer controleert. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, en dan vooral in de staat Borno, waar de bevolking wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden van Boko Haram getroffen, maar dit in mindere mate. De rest van Nigeria blijft echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in Lagos te worden beoordeeld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in Lagos actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Lagos aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Waar hij tracht te doen uitschijnen dat Boko Haram, dit in tegenstelling met wat verweerder stelt, geen terrein zou hebben verloren, dient te worden vastgesteld dat dit strijdig is met de informatie die verzoeker zelf citeert in zijn verzoekschrift (p. 11) en waarin duidelijk aangegeven wordt dat het territorium waarover Boko Haram controle heeft in Nigeria door de aanhoudende militaire acties van de Nigeriaanse overheid is geslonken tot bepaalde regio's en dorpen rond Lake Chad. Eveneens blijkt uit de door verzoeker aangehaalde en geciteerde informatie duidelijk dat Boko Haram een beperkte actieradius heeft en vooral actief is in bepaalde, in het noordoosten van Nigeria gelegen gebieden. Nergens uit de door verzoeker bijgebrachte informatie blijkt dat Lagos of de inwoners van Lagos ten prooi zou(den) vallen aan terreurdaden van Boko Haram. Evenmin blijkt hieruit anderszins dat de aanwezigheid van Boko Haram in Nigeria voor de inwoners van Lagos een reëel risico met zich zou brengen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Aldus toont verzoeker geenszins aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van deze bepaling.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.11. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien juli tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

J. BIEBAUT